

СТИЛЬ І РІВЕНЬ УПРАВЛІННЯ: ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК І ОСОБЛИВОСТІ

ас. Тараненко Ю. В., студент Шкурко М. В.

Процес управління характеризується відносинами між керівниками і підлеглими, тому можемо сказати, що внутрішня «логіка» виду цих відносин і способу прийняття рішення і передавання завдань підлеглим називається стилем управління. Стиль управління залежить від особистості самого керівника, сфери діяльності організації, від складу підлеглих. Для кожного керівника характерний свій стиль управління, але у даному разі має значення рівень управління, на якому знаходиться керівник.

Під рівнем управління ми розуміємо інструмент для реалізації цілей фірми і гарантію збереження системи. Чим вище рівень управління, тим більший обсяг і комплексність функцій, що виконуються, відповідальність, частина стратегічних рішень та доступ до інформації. На нашу ж думку, стиль управління залежить від рівня управління, а саме – чим вище статус у керівника, тим стабільнішим повинен бути його стиль управління, оскільки вимоги до кваліфікації та особиста свобода в управлінні зростають. Поряд із цим зростає частота контактів із зовнішнім середовищем, де стабільність виступає певною гарантією. А на нижчому рівні мають місце простота рішень, частина оперативних видів діяльності, де першочергового значення набуває гнучкість у спілкуванні з підлеглими.

Неможливо не зазначити, що стиль керівництва може бути різним в різних ситуаціях. Такими можуть бути: стресова ситуація, міжстресова ситуація і ситуація без стресу.

Також, за способом реагування людей на стрес існують три категорії, умовно названі «стрес кролика», «стрес лева» та «стрес вола». "Стрес вола" характерний для людини, що може витримати великі навантаження довгий час, адаптуючись до стресу. "Стрес лева" виникає в людини, яку стимулюють, мобілізують стресові стани і яка найефективніше працює в умовах стресу. "Стрес кролика" характерний для людини, яку навіть додаткове невелике психологічне навантаження може вивести з рівноваги; такі люди уникають стресу, бо бояться його.

На нашу думку, керівник повинен мати якомога стабільніший стиль управління. Це повинно стосуватися всіх ситуацій, стосовно більшості тих, з ким він співпрацює. Чи це підлеглий, чи керівник нижчого рівня, чи компаньйон, вони повинні бути впевнені у цьому керівникові. Чим вище ранг керівника, тим менше йому слід відходити від обраного ним стилю управління; йому слід показувати стабільність поведінки, орієнтуючись на вибрану стратегію і організаційну культуру.